

handling, for at man kunde finde en Form, hvorunder denne Støtte for Kommunerne kunde blive varig. Det er altsaa ganske i Fortsættelse af Forhandlingerne herom, at det foreliggende Forslag er indbragt og bygget, og jeg skal straks gøre opmærksom paa, at det, man her ved dette Lovforslag har søgt særlig at betone, det er Udgifterne til Vejvæsenet. Naar man skal spørge om, hvilken Del af Amtskommunernes Udgifter der maa siges dels at være Hovedudgiften og dels at kunne betegnes som en uretfærdig Byrde, er det den ensidige Udredelse af Udgifterne til Vejvæsenet, som nu hviler paa Amterne og derigennem altsaa udelukkende paa Hartkornet. Det er denne Betragtning, Lovforslaget tager op, idet det gaar ud paa, at herefter skal det gælde, altsaa som varig Bestemmelse, at Statskassen udreder Halvdelen af Amternes og Købstadskommunernes Udgifter til Landeveje og Landevejsgader. Det er maaske mindre korrekt, naar det i § 1 siges, at Statskassen skal udrede „til Bidrag til Amts- og Købstadskommunerne“, at der altsaa søjes til udtryffeligt „og Købstadskommunerne“, idet det er ærede Medlemmer bekendt, at Købstadernes Bidrag til Vejvæsenet gaar igennem Amterne, saaledes at det i og for sig kunde være nok at sige, at Tilskudet gives til Amterne; men jeg anser det dog for at være hensigtsmæssigt udtryffeligt at tilføje, at Bidraget skal udredes baade til Amts- og Købstadskommunerne, for derved at tilkendegive, at det selvfølgelig er Meningen, at Støtten fra Statens Side ogsaa kommer Købstadskommunerne til gode i Forhold til den Kvotabel af Vejudgifterne, som udredes af Købstadshartkornet. Dette gælder, som sagt, ikke alene Landevejene, men ogsaa Landevejsgaderne. Om Landevejsgaderne erindres det jo, at ifølge Vejloven af 1867 udredes Udgifterne til dem med Halvdelen af Amterne og Halvdelen af Købstadernes Ræmmerkasse. Ifølge § 1 ville Udgifterne være omtrent en Million Kr.; man kan ikke nøjagtigt angive Tallet nu, da man i statistiske Oplysninger kun kan finde det opgivet indtil Aaret 1889—90, og vi jo nu allerede ere rykkede fire Aar frem i Tiden. Man maa altsaa henholde sig til, hvad der det om er oplyst i 1890. Da var det lidt over 2 Millioner, ca. 2¼ Million; men jeg maa tilføje, at disse Udgifter have en Tendens til at synke, ikke just fast fra Aar til andet, men dog i store Træk ere de dalede noget. De have været noget højere oppe en Del Aar tilbage, saa det er sandsynligt, at Udgifterne nu ere noget mindre end den Gang angivet. Men, som sagt, det vil være i runde Tal lidt over

2 Millioner, og Halvdelen deraf vil altsaa være godt 1 Million Kr.

Ved Siden deraf have Forslagsstillerne tilladt sig at foreslaa, som det hedder i § 2, at Staten ligeledes fremtidig skal overtage de saakaldte Delinkventomkostninger. Det er noget, hvorom der jo fra alle Sider, kan jeg gerne sige, har været en vis Forstaaelse. Det var foreslaaet af den forrige Regering i det Forslag, der var forelagt derom i forrige Samling. Nærværende Lovforslags § 2 er ordlydende optagen efter Regeringens Forslag fra sidst, kun med en Ændring, idet vi have anset det for usornødent udtryffeligt at forklare, at Fremgangsmaaden ved Udredelsen af Delinkventomkostningerne bliver som hidtil. Idet vi nemlig have brugt det Udtryk, at disse Udgifter refunderes de paa-gældende Kommuner af Statskassen, ligger det deri tilstræffeligt tydeligt angivet, at for øvrigt bliver det ved den bestaaende Ordning med Hensyn til Reglerne for disse Udgifters Udredelse. Det var fra Regeringens Side i Fjor angivet, at dette Beløb vilde udgøre ca. 400,000 Kr. Medens Udgifterne efter vort Forslags § 1 fortrinnsvis ville komme Landet til gode, ville Udgifterne efter § 2 særlig komme Købstæderne til gode. Der ere nemlig Udgifterne til Delinkventvæsenet højere end paa Landet. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget til velvillig Modtagelse fra Tingets og fra den højtærede Indenrigsministers Side.

Indenrigsministeren (Hørring):

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Bosjen) har jo begyndt ved Begrundelsen af det foreliggende Forslag med at henvise til Loven af 8de Maj 1894 om ekstraordinært Bidrag af Statskassen til Kommunerne, og det er jo ogsaa noget, der forstaaer sig af sig selv, at man ikke vil kunne komme ind paa denne Sag uden at henvise til, hvad der i saa Henseende passerede i forrige Samling. Loven af 8de Maj vil i alt Fald være Anledning til nu at komme ind paa Sagen. Om der vil være Grund til at gaa i en noget lignende Retning som den Gang, er jo et andet Spørgsmaal, som maa tages under nærmere Overvejelse. Det ærede Medlem erklærede ved Forelæggelsen af Forslaget, at det skulde være et Grundlag for yderligere Forhandling, og saaledes betragter jeg det ogsaa. Jeg tror, at ærede Medlemmer her i Salen ville kunne forstaa, at jeg ikke paa Regeringens Vegne allerede nu kan tage endeligt og bestemt Stade til Lovforslaget; jeg kan kun sige, at naar det gælder om et Grundlag for nærmere Overvejelse af